

عنوان مقاله:

رهیافتی به سوی شهرسازی پایدار با پیوند معماری در شهرسازی اسلامی و شهرسازی مدرن (نمونه مطالعاتی شهر مصدر در امارات متحد عربی)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدعلی طبرسی - استاد یار و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور شرق تهران

رسول دادگری راد - کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه پیام نور شرق تهران

خلاصه مقاله:

با توجه به توسعه روز افزون شهر و شهر نشینی و توسعه فناوری های جدید نیاز به بررسی مباحث مربوط به توسعه پایدار روز به روز جدی تر می شود. از این رو با توجه به اینکه توسعه پایدار بیشتر از جنبه های زیست محیطی متکی بر استفاده از انرژی های پاک و تجدید پذیر مورد بررسی قرار گرفته است. لذا پیوند معماری در شهرسازی اسلامی و شهرسازی مدرن که تحت تاثیر مسایل اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و زیست محیطی (اقلیم) شکل می گیرد دارای ارزشهای ویژه ای در پایداری شهری میباشد. این سبک از یکسو برخاسته از فرهنگ ارزش ها و اداب و رسوم محلی ساکنین است و از سوی به نحوه ای انطباق پذیریا ویژگی های محیطی و جغرافیایی و اقلیمی هر منطقه باز می گردد در تلفیق شهرسازی سنتی و اسلامی بامدرن و طراحی فضا های شهری میبایست هویت و فرهنگ در دو دیدگاه حفظ شود و به سمت پایداری و تکامل پیش برود. بدین معنی که علم روز و هویت جامعه در کنار هم و استفاده از فناوری های روز و انرژی های پاک و تجدید پذیر توسعه پیدا کند. این مقاله به بررسی دیدگاه ها و نظریه های شهرسازی اسلامی و مدرن به منظور رسیدن به توسعه پایدار از استفاده انرژی های پاک و ایجاد فضاهای سرزنده مورد بررسی قرار می گیرد. و در ادامه دیدگاهی تطبیقی از مباحث مذکور ارائه می گردد. نمونه موردی از شهرسازی پایدار منطبق بر معماری بومی و اسلامی و شهرسازی مدرن در شهر مصدر در امارات متحده عربی معرفی خواهد شد. این شهر از ترکیب معماری بومی و اسلامی و مدرن با استفاده از مصالح بومی و انرژی های پاک در حال ساخت میباشد.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، شهرسازی اسلامی، شهر سازی مدرن، معماری اسلامی، معماری بومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707383>

